

[Niels Westerby.]

ikke har sagt noget væsentligt. Man har sagt, at man forudsætter, at staten skal stille midlerne til rådighed, og det er vel også nok nævnt i lovforslagets bemærkninger — og det ærede medlem hr. Aksel Larsen har sagt det her i dag — at det kan ske på både den ene, den anden og den tredje måde. Men i virkeligheden må en meget stor del af de midler, som skal stilles til rådighed for boligbyggeriet, skaffes over skatterne; det bliver konsekvensen af det ærede medlems lovforslag.

Men da man ikke kunne vedtage de fornødne skatter under 1946-loven, og da man ikke har kunnet skabe en forøget efterspørgsel efter obligationer under 1958-59-loven, hvordan kan man så forvente, at der, hvis det ærede medlems lovforslag blev vedtaget, ville blive mulighed for at skaffe den fornødne finansiering over skatterne? Jeg har i alt fald lagt mærke til, at når det drejer sig om at opkræve skatter for at skaffe samfundsøkonomisk balance, så er det ærede medlem hr. Aksel Larsen i praksis her i det høje ting at finde fuldstændig på linje med det ærede medlem hr. Poul Sørensen. Det har knebet gevaldigt med at finde forståelse — også hos det ærede medlem hr. Aksel Larsen — for betydningen af at skabe samfundsøkonomisk balance. Dette er en af årsagerne til, at boligbyggeriet har så vanskelige vilkår, som det vitterligt har.

Hvis boligbyggeriet skal kunne lave en langsigtet planlægning, og hvis denne langsigtede planlægning skal kunne skabe forudsætning for en industrialisering, så er efter min opfattelse den eneste reelle vej, som ikke skaber samfundsøkonomiske problemer og kriser, den at prøve at skabe en større efterspørgsel efter og en større evne til at opkøbe de mange obligationer, som sendes ud på markedet. For at nå dette kan man naturligvis betrede mange veje. En af vejene er, at man i forbindelse med den smidiggørelse af boligmarkedet, hvorefter man vil tillade, at huslejen i den gamle boligmasse stiger, sørger for, at en del af den forhøjede leje under en eller anden form kanaliseres hen til opkøb af obligationer. Man kan også tænke sig, at en vis overbudgettering fra statens side kan skabe en baggrund for køb af obligationer. Man kan tænke sig, at man udvider f. eks. den tillægspensions-

ordning, der blev gennemført for nogle år siden, således at dette vil kunne give baggrund for køb af obligationer. Men problemet er meget stort. Når vi for 5 år siden udsendte for 1 milliard kr. obligationer om året og der nu udsendes for 5 milliarder kr. obligationer om året på markedet, og efterspørgslen ikke er fulgt med, så skal der fra det høje tings side gøres en ganske ekstraordinær og meget stor indsats for at fremkalde og fremelske den fornødne efterspørgsel efter obligationer. Hvis vi kan det, så kan boligbyggeriets finansierings-, planlægnings- og industrialiseringsproblem løses, og så kan vi også løse problemet for den øvrige investeringsvirksomhed i landbrug og byerhverv. Men hvis vi ikke kan det, så er jeg fuldstændig sikker på, at vi vil komme til at diskutere boligproblemet fra, jeg havde nær sagt debat til debat her i det høje ting, fra valg til valg, i det politiske liv, uden at vi får løst problemet om de dyre huslejer og de manglende boliger, som mange kan udtale sig særdeles lyrisk og særdeles medfølelse om, uden at der sker noget virkeligt. Hvis der skal ske noget virkeligt, bliver det nødvendigt, at vi tilrettelægger en politik, der holder igen på forbruget, således at der kan købes flere obligationer.

Der kan bruges adskillige veje, men jeg tror ikke, at den vej, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har anvist her i dag, kan følges med held. Jeg tror tværtimod, at hvis man vedtog det foreliggende lovforslag, så øste man bare penge ud af statskassen til boligbyggeriet, uden at man havde kræfter og vilje til at kræve de fornødne penge ind igen fra anden side, og så fik vi bare en inflation, valutatab og økonomiske kriser; og da man ikke tør gribe ind over for forbruget i almindelighed, så får vi byggerestriktioner, kreditstramning og alle de andre ting, der rammer byggeriet, således at vi ikke kan få den langsigtede planlægning og industrialisering af byggeriet, der er nødvendig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Det er en misforståelse, hvis man tror, at det, vi har foreslået her, er ensbetydende med blot at anvende en ny etikette. Det er noget, der er grundlæggende væsensforskelligt fra de metoder, man hidtil har brugt. De metoder, man hidtil har brugt, har bestået i at have en huslejeregulering.